

ملا ناصر الدين

№ 29 ЦЕНА 12 к. МОЛЛА НАСРЕДДИНЪ

أعزى

بر مصر
قانصوه
ساخالات
عجميا بيلهفران
روس
وخونور
ونك آن
دواجات
ملته
رقى سنش
منه
ليوروم
هيله
آذربایجان
اره مسا
سيو لانا
نلارك
ذون تما
با بر او

پوغوس خواناگاه گوزل آبدین اوسلون دویتختیغی و ده
غنوقه آجلی، الله چون مبارک الموسون...

با همه گوئی بازار گوئی منی آزاد ایدک دینچی آلم...

شهره قوبیدرل و بر مرزا آغا احشیانی کیمی یا لبچنگ
مشروطه چی تبریزه بکلهه بخون شهر اهلی مه بینند
پیه یئنه تک آجی کوربوسته کیمی اونی پیشاده بیلر دیار.
هچکس داناناز که فضاو قدر یو خدید، آنمده

نه یازیلوس او اولا جادر، کیمک هنری وار دیسین
ایتاشرام یازیم با کوهه تفسیر قران صاحبی بخون «اقال»
هیئتکش کفرنک و قلتک خواستی ویرن کمی او نکده
کفرنک خواستی ویرسین! یو تفاصی قدر دیدر که

گرلک عباس مرزا کیمی نایب السلطانعله نولوب یه بند
محمد شاهار و ناصرالدینلر قایدیلر که وظیلی بو جور
آباد ایلیلیل. مرزا تقی خانلرک، مشیرالدولهارلر که برسنه
گرلک آتا کسکر، «داش! لر قایدیلر که ایرانی بعوس

گونکی ترقی و سعادته گوربدیک. الله مرزا کیمی شیازنیه
مقنائی به و حاجی مرزا جواده رحمت ایلسون. ایمی بر
کشی آخبارراسکه گذوب بولنلک قیرنی تابوب
حدو سوده او خویاندشکره قبرلک تاقداده دوب رویون
دیه که: ای مرحومل! ای بر تبا کو! مسلماندن

بخون طهرانی و ایرانی بس برسنه ووروب وا مقنه و
شریتنا چیرلار! گوزکنی بر آجونا بن چهن حاب
ایلد گکن خارجیل ایمی ایرانلله نجس بیدریل!...

اوردویاد بوزنایشی چوخ مطریلی خورسکدر ام
«اقفسورد» دارالفنونیه اودوبانک اث مهور و اث
رمضی دارالفنونیندند، اورادان چهان لور گوربل، لورا
کیزونل، بخون دنیاک سیاستی اللریه آلسوب اوی
ویانه چویوردل. اما هر کلک آنتنه به یازیلوس
ولاجاق، هر او خویان ملا فتح الله اولاناز، دنیاده

گوکلدر، آدمه استراحت لازمد، انصافه دکل
لوندونک بیوشیقنسی، پاریلک شاتوریانی و جوریبور
راخچیقلیشی قوبوب کاوب اودوباد بوزنایشی قوچو
سنی چکمسن! ...

« لاثلاختی »

قدر آشلاما ماقلیق

بر منجی عصر اث اولرینه — دومندی ملت بر غلی حالم
جهلک لواسی اسلام الله — یشتمیه، محشیت حد کماله
ما بر اوج ایل بوندن فلاق الیینه تفک بو آدمی

د گهنه نک

بر مخدر که عیب نقصانی یازیقی جملاده پدید اولسون
قاناسون بر سوزلک حقیقتی آـ گللاق شانه بید اولسون
ساحلائیں میر مو خامیدا شاطرفن جانو دلن او کام بید اولسون
عجیا یاه بر شناوت ایله یارا شرمی آدی «سید» اولسون؟!
جو لاغی بیک! »

اردو باد بوزنایشی

کچون نومره بیک آخری

فرانه اقلابیک شیرین و قنند، پاریس کوچه لرینه
اروسو «لرلک جزما قارالای» وولتیز «لرلک محبوباتی
و خونوب آتشلانو سدهارده بی فلیسوسف دنیاه کلدي،
ونلک آدی « او قیومت کونت » ایدی، بوده بس جوره
هواجات او خوربدی. بر دیدری که اصول اداره نی زورلن
بر مله و یا قومه یا پشدرماق اولیاز کرک ملت اوز
ترقی سیث درجمسه کوره اویزنه اداره تاپا.

منم بولنلده ایشم یو خدر، من آنجیک بر شیه تافت
بلیورم که نیه ممان فیلوسوف ساغ دکل و یا ایران انقلابی
ار هیله حکیم یتوردمه که گوربدیک ایرانه و یا خود
آذریا بجهانه ته جور اداره لازمه؟! بر تبریزده نیه حکومت
اره: صمد خان، رشیداللیک، مرزا حسن، مرزا کریم
سیو لائین و هکنداو هکندا... هر تبریزی دیندیرسن
رلنارلک هر برسینک عمرینه دعا او خورید، و طبرانه ده

سلمان مشاوره‌سی

حضرات من سزی ایناندرام که تاریخ اسلامی خارجی دیلندہ اخوماسق بزه مدیہ روحانیه آچماهه بدا اذن ویریلوز.